

Jan Halas – Když do hnoje, tak zvesela

V Českém spisovateli vyšly v roce 1996 DODATKY Jana Halase, knížka dnes nesehnatelná, plná vtipu a vzpomínek milých, rozverných i bolestných na lidi převážně z uměleckých kruhů: na Jana Skácela, Vladimíra Holana, Jana Wericha, Jana Zrzavého, Jaroslava Foglara... A ovšem na své milované rodiče. Nyní máme my, kunštátští, možnost začíst se do nové knížky fejetonů, knížky, které se autor sám už bohužel nedočkal. Jak by asi dopadla v jeho redakci? Fejetony, které v letech „nultých“ vycházely v našem zpravodaji jsou doplněny rozhovorem s Janem Halasem, který pořídil v roce 1998 Jan Kašpar pro Salon Práva a souborem fotografií z rodinného archívu.

Knížka vydaná městem Kunštát v redakci Jana Kašpara je nazvána podle jednoho z fejetonů „Když do hnoje, tak zvesela.“ Tento řekněme zvláštní název je pro knihu samotnou myslím poněkud zavádějící či zavánějící – ve fejetonu samém šlo totiž o fenomén české centrálně ovládané kultury, která je ideálním podložím politiky: Kdo se uzábavuje, nezlobí. Ve svazku, který voní novotou a leží nyní před námi se však záběr témat rozbíhá do šířky a týká se závěrem i úzce samotné rodiny, rodičů Jana Halase. Já vím, šlo o to názvem přitáhnout pozornost, nenapsat pouze „Vzpomínání a fejetony“ například... nevadí. Tím nechci snižovat význam tohoto činu a naopak apeluji (vyjimečně, to jinak zásadně nedělám!) na kunštátské patrioty. Kupte si tuto velice čtivou, vtipnou knížku, nebudete zklamáni! Když Rudolf Matys psal o Janově prvotině Dodatky, řekl tehdy v poslední větě, že mu na knížce vadí vlastně jen jedno: Že nemůže číst dál. „Snad někdy jindy?“ Ano, nyní je příležitost být znovu s Janem Halasem a zasmát se jeho trefným postřehům, projít se s ním starým Kunštátem, který už nenávratně zmizel. Roušku zapomnění Jan Halas poodhrnul a využijte i vy, čtenáři kunštátští, této příležitosti. Bohužel – a to nás bolí nejvíc – nemůžeme si už tuto knížku nechat podepsat autorem samotným.

-v.o.-